

steder til idetmindste to Arbeidere. Disse Bestemmelser ere naturligtvis mere rettede imod de større Fabriker af Træarbeider, hvor der er betydeligt Affald af Høvlspaaner og Sligt; de to Arbeidere ere minimum. Iøvrigt ere disse Bestemmelser idetmindste i det Væsentligste udgaaede af den senere Forhandling med Kjøbenhavns Communalbestyrelse. — Iigeoverfor den ærede 6te Landsthingsmand for 1ste Areds (Ploug) maa jeg dog bemærke, at § 11, som paalægger Huuseierne en Forpligtelse til at paasee, at der ikke vises uforsigtig Omgang med Ild og Lys, har Tilføielsen „saavidt muligt.“ Jeg finder det ganske naturligt, at naar en Huuseier gjentagne Gange har seet, at hans Huusbeboere vise uforsvarlig Eigeghedsighed med Hensyn til Ild og Lys, naar han f. Ex. gjentagne Gange har seet dem gaae op paa Loftet med Lys uden at have det i en Øgte, og han saa ikke har foretaget Noget i saa Henseende — at han da er hjemfalden til Straf. Jeg troer altsaa, at naar man lægger Vægt paa disse Ord „saavidt muligt“, saa vil man endda ikke finde Bestemmelsen saa urimelig. Iøvrigt er dette ogsaa en af de Bestemmelser, som sthydes den ganske vist med stor Sagkundskab forsynede Commission, hvis dygtige Arbeide er Grundlaget for Lovforslaget. — Den samme ærede Landsthingsmand gjorde ogsaa opmærksom paa, at det dog var for Meget at forlange, at man skulde med personligt Arbeide tage Deel i Slutningen. Dette er ogsaa en af det Slags Bestemmelser, som man ganske vist maa finde høist besynderlig, naar man tænker sig, at de Commenderende ved Brandvæsenet ere ganske blottede for al mulig Tact og Conduite; men naar man tænker sig Bestemmelsen anvendt overfor Folk, som ere vante til det Slags Arbeide, og som ikke ville finde det mindste Besynderlige i, at man beder dem om at pumpe, saa er den ikke saa besynderlig. Den samme Tanke er udtrykt paa en anden Maade i den Lov, det ærede Medlem nævnte, nemlig Brandloven for Landet; jeg kan godt huske, at den Gang, denne Tanke blev slaaet fast, var det kun med stor Vanskelighed, at man fandt det rette Udtryk derfor. I bemeldte Lov staaer der, at det er almindelig Børgerpligt for Alle og Enhver at yde Hjælp ved Ildbrandstilfælde; det er ikke

Andet end den samme Tanke, som man her i Loven har udtrykt paa denne Maade, men man maa naturligtvis gaae ud fra, at vedkommende Commenderende have Conduite og ville vise den.

Skulde jeg endnu have forbigaaet en eller anden af de Bemærkninger, der ere faldne, beder jeg det undskyldt; skulde der være en Bemærkning, som maatte ønskes gieblikkelig besvaret, og jeg er istand dertil, skal jeg afvente en Opfordring fra de ærede Medlemmers Side, og da efter Evne besvare Spørgsmaalet.

J. C. Jacobsen: Det er kun et enkelt Punkt i den høitærede Ministers Foredrag, hvorved jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger, nemlig forsaavidt han begrundede den i Lovbøhstets § 4 fastsatte Bemyndigelse for Justitsministeriet til at udfærdige det der omhandlede Regulativ blandt Andet derpaa, at Staten jo var særligt interesseret i Brandvæsenets Ordning her i Kjøbenhavn. Det er ganske vist, at Staten har meget betydelige Interesser, hvorpaa Brandvæsenet kan komme til at udøve Indflydelse, men det Samme gjælder jo i Virkeligheden om flere af de kommunale Brancher. Der er saaledes maaskee neppe Noget, der interesserer Staten saameget som Mueskolevæsenet, men dets Bestyrelse her i Kjøbenhavn er dog overdraget til de kommunale Autoriteter. Ministeren nævnte dernæst som et særligt Motiv til den Justitsministeriet tilstaaede Indflydelse paa det nævnte Regulativ, de offentlige Bygningers Bidragspligt. Men det forekommer mig, at ganske det Samme maa gjælde om de offentlige Bygningers Bidrag til Brand- og Sprøitevæsenet, som gjælder om de offentlige Bygningers Bidrag til Vandvæsenet der jo staaer i den allernærmeste Forbindelse med Brandvæsenet, saavel som til Brolægningsvæsenet, Gasvæsenet og alle de øvrige kommunale Anliggender, og jeg seer ikke, at der i denne Bidragspligt kan søges nogen sædeles afgjørende Grund for, at Statsmagten skal have en større Indflydelse paa Bestyrelsen af Brandvæsenet end paa Bestyrelsen af de andre kommunale Brancher. Naar den ærede Minister endvidere, saavidt jeg forstod ham, henviste til den Tvivl og Uvisshed, der havde hersket hos